

חתונה עם קטנטונת

בתוכנית האחרונה של איזה קטע זכה יריב בן-אליעזר, שהוא נכדו של דוד בן-גוריון, במכונת-תפירה. המנחה נתן דטנר אמר ליריב שאם יסכים לתת לו את מכונת-תפירה במתנה,

נתן דטנר וסמדר כרם לא צריכה לתפור

תהיה לו סיבה להתחתן. בן-אליעזר צחק ואמר שהוא מאוד מצטער, כי המכונה נועדה לאשתו דליה.

נראה שדטנר (29) הלך הביתה, והחליט שהנה גם יריב היה נשוי כמה שנים טובות בלי מכונת תפירה, וזה הצליח לו, או למה שהוא לו יתחתן לפני שתהיה לו מכונת-תפירה? מייד חיבק חזק

יום פנוי מהופעות. היום הפנוי היחיד היה ה'4 ביולי, ואת התאריך הזה הם מסרו לחמאם כרי שיתחילו להתכונן למסיבת-החתונה הצנועה שלהם.

אל תתחילו לחכות להזמנות, כי סמדר אמרה לי שרק בנימישפחה יזמנו, איזה 150 איש.

פיצי ומיצי וקוצי ומוצי

סוף-סוף הסתבר שכל מה שמעניין את גי פולרם זה מיספרים. קודם נשא לאשה את חלורה לוי, שנבחרה למלכת-היופי ב'68, ואחרי שהנישואין התרכנו להם, הוא עבר למיספר הזוכה '83, כלומר מלכת היופי שמעונה הולנדר, שנבחרה ב'1983.

פולרם היה מאוד מבוסס מהבדל 15 השנים, אבל הולנדר כנראה, לא כליכך. אחרי שלושי ארבע יציאות משותפות לקחה אותו '83 לשיחת נפש, שבה הסבירה לו שמה שהיא רוצה כחיים זה גבר יפה ועשיר. אחר-כך היא הסתלקה באלגנטי, ושהיא אהבה אותו לחשוב למה היא הסתלקה. פולרם עדיין חושב. כל הזמן הוא רווקא חשב שהוא יפה ועשיר, ופיתאום הקטנה הזאת באה ועושה לו בום. הוא לא ידע שמה שיפה ועשיר בשביל מודל '68 זה לא תמיד יפה ועשיר בשביל מודל '83. מאז הוא עצוב.

הוא נהיה עוד יותר עצוב כשמע שחווה לוי מסתובבת ברחובות עם איציק ויטנרסקי מאופנת פיצי, שעושה לה פיצי-מיצי, והיא עושה לו קוצי-מוצי. או שפולרם לא יתעצבן?

חווה לוי דגם 68

שימעונה הולנדר דגם 83

"הורגים אותי!"

דרינג דרינג "זה יזהר אשדות?" "לא איכפת לך! תלכי לעזאזל! נמאס לי מכולכם!" טריקת הטלפון. דרינג דרינג. "יזהר?"

יזהר אשדות יאבולי שכל!

"מטומטמת! תרדי ממני! תנו לי לחיות!" שוב טריקה.

דרינג דרינג. "הלו, שמע..."

"לא רוצה לשמוע! הלוואי שתישרפי, נודי ניקית מחורבנת! שלא תעזי לטלפן שוב!"

טרק. דרינג דרינג.

חשבון עובר ושב

לשבת מול הטלוויזיה ולראות סרטים ערביים כיום השישי אחרי-הצהריים. בסרטי הקומדיה הם צוחקים ביחד, ובסרטי הטרגדיה הם יושבים ועיניהם זולגות דמעות. ביום השלישי השבוע הם ילכו יד ביד לבית-המישפט בתל-אביב, כדי לר- אות כמה כסף תוציא הגברת מהבכא-סאלי. אחרי שהסכום יתברר, יכול להיות שהם יחליטו על חתונה. אם היא תקבל הרבה כסף, הוא ירצה להתחתן איתה, והיא לא תרצה להתחתן איתו. אבל אם, במקרה, היא לא תקבל בכלל כסף, אז היא תרצה להתחתן איתו והוא לא ירצה להתחתן איתה. אתם שומעים פעמוני-חתונה? אני, כנראה, חרשת.

זוכרים את דני מעוז, שפעם היה נשוי לניצה מעוז, שעברה ממנו לתחת תורכי? בינתיים התחתן מעוז לשלושה ימים רצופים עם זיוה שומרת, ואחרי שהנישואין ארוכי-הטווח נהרסו לאט-לאט, הוא עבר לרסנה נוי, שכל מה שנשאר ממנה זה פסל שלה כסלון שלו. אחר-כך הוא יצא עם זאת ועם זאת, כי נמאס לי לכתוב שמות.

דני מעוז הוא כידוע רואה-חשבון, כבוקר הוא רואה חשבון במישר, ובערב הוא מנהל חשבונות אצלו בבית. כלומר, הוא רושם על פתק בדיוק איזה מתנה הוא נתן לאיזה גברת, וכשהוא נפרד מאותה גברת הוא שולף את הרשימה ונוכר בדיוק מה הוא צריך לבקש בחזרה.

כשהתגרש מניצה הוא לקח ממנה את כל התכשיטים שנתן לה כמשך נישואיהם. אחר-כך ראו את התכשיטים האלה על גברות אחרות בעיר, ולפי זה ידעו בדיוק עם מי הוא יוצא עכשיו. הגיעו

מגיע לו

ככה עוברת תהילת העולם. היו שנים שהוא היה רמות ידועה בתל-אביב, בנו של בעל בית-הקולנוע ארמון דויד. בחור צעיר, יפה, מוכשר, עשיר ונשוי לאחת הבחורות הכי יפות בעיר, רותי נוימן. אחר-כך הם התגרשו. רותי נישאה מהר מאוד לפרופסור באוניברסיטה, ויואל נוימן נשאר לבד. הוא ניסה למלא את חיוו בעבודה ובעסקים, אבל העסקים, כנראה, לא אהבו אותו. הוא השקיע כסף במיסעדה פשוטה, ברחוב אלנבי, ורווקא ראה ברכה בעמלו. אבל הוא רצה מיסעדה בדיונגוף, ליד הזוהר, ליד החתיכות, ליד הבהמה. הוא השקיע הרבה כסף בדרגסטור בדיונגוף, אבל תוך זמן קצר הפסיד הכל.

שוב חזר למיסעדה הפשוטה באלנבי, ושוב חסך כסף, ושוב רצה להיות קרוב לעניינים, והשקיע כסף במיסעדה בנווה-צדק. היפים והיפות התחילו להגיע, הוא הרגיש שהוא חוזר לעניינים, ואו שוב מפלה, ושוב הפסד. גם חיוו הפרטיים לא כליכך הצליחו לו. הוא ניסה לחפש נשים מעניינות דרך פינת-השידוכין ברדיו ודרך מישרדי-שידוכין שונים, אבל גם כאן ההצלחה לא האירה לו פנים.

השבוע הוא נשבר סופית, ועשה את מה שעושים כל האנשים הנשברים סופית. הוא עלה למטוס הנוסע לכיוון ארץ-האפשרויות הבלתי-מוגבלות. כשבידו כרטיס לכיוון אחר. כליכך הרבה אנשים הצליחו שם, או אולי יצליח גם לו. נרמה לי שסוף-סוף מגיע לו. הצרה היחידה היא שהוא השאיר אחריו חובות כבדים.

דני מעוז ומירה לב מי נותן מתנה למי?

הדברים לידי כך שהגברות היו מבקשות ממנו שיתן להן פרחים, כי פרחים אי-אפשר להתור. בקיצור, יצא לו שם של אדם מאוד-מאוד חסכן, אם אתם מבינים למה אני מתכוונת. עכשיו נעזב אותו לרגע ונעבור לגברת התור-נית שלו, היחידה שאינה נושאת את התכשיטים של ניצה כי יש לה תכשיטים משל עצמה. מה זה משל עצמה? זאת אומרת שהיא בעצמה קיבלה אותם מחברים שלה בעבר. והיו לה כמה וכמה שמות מאוד-מפורסמים ומאוד נשואים, וביניהם הקדוש של אופקים, הבכא-סאלי ג'וניור. או בינתיים דני מעוז ומירה לב גרים ביחד. אף אחד לא קונה לשני מתנות, כי לכל אחד מהם קשה להוציא כספים. מה שהם עושים רוב הזמן זה

ללא תוספת מילים

למיכתב שקיבלתי השבוע מתל-אביב אין צורך להוסיף מילה. הנה הוא כלשונו. מחקתי את שם כותבת המיכתב. המיכתב מתייחס לסיפור על אכירמה פרנקל, אשת האדריכל, שבעלה ניהל רומן עם אשה אחרת.

אומר המיכתב: רחל הנכבדה,

קראתי במתח רב את סיפורך, תחת הכותרת "מתיחה בפאריס", בגליונכם מיום 8.5.85, ונוכחתי לדעת כי ההיסטוריה חוזרת על עצמה. האשה הנבגדת, אכירמה של הארכיטקט שלמה פרנקל, מנוסה בנושאים מסוג זה, שכן היא עצמה עשתה זאת עוד בשנת 1961 לאשתו הראשונה של הארכיטקט, בתיה פרנקל, שהייתה חברתה הטובה ביותר. יש, כנראה, מישהו הנמצא למעלה, היודע ככל זאת לסגור חשבונות.

"זו רחל המרחלת! תקשיב רגע!" "אה, רחל המרחלת. למה לא אמרת?" "תגיד, אתה משוגע? מה אתה מקלל וטורק את הטלפון?" "תשמעי, אני לא יכול יותר! 300 בחורות ביום מטלפנות הנה, ומזיינות לי את המוח. אני הרוס מזה. לא נותנים לי רגע לנשום. אין לי כוח! אני מתמוטט!"

"איזה בחורות מטלפנות?" "איזה לא! יש הביישניות, שאמרות הלו יזהר, ואחר-כך יש שקט רבע שעה. יש השקטות והמנומסות, הרוצות אינפורמציה. מה שלומך, איך אתה מרגיש? ועוד זיבולי-שכל. יש הרומנטיות, עם הקול המחשש, שעושות את עצמן מארילין מונרו, ומדברות שטויות. ויש התוקפניות שאמרות: אני באה אליך עכשיו. אני גנובה עליך. תחכה לי בבית!" "טוב, או אם המצב ככה, אני לא אכלכל לך את המוח, ואשאיר את הקו פנוי לטלפונים." אגב, גם הבחורות שאין להן טלפון בבית עוברות קשה. הן מורירות מעל עמודי-המודעות את כל התמונות של יזהר אשדות מהסרט שוב-רים ומי יודע מה הן עושות איתן.